

современном обществе. Но нашим желанием быть во всем проинформированными часто пользуются недобросовестные СМИ. В большинстве случаев основой их является манипуляция. Ей в большей степени подвержены именно студенты и подростки, так как эта значительная часть населения чаще взаимодействует со СМИ, а так же имеет ещё не до конца сформировавшуюся психику, жизненные цели и идеалы. Ими легче управлять, а в будущем, из них могут получиться идеальные зомби: необразованные, жестокие, послушные, без моральных принципов. Будьте осторожны, это не должно стать нашим будущим.

Слипченко В.
НТУ «ХПИ»

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ В НАШОМУ ЖИТТІ

Щодня люди діляться новинами, дізнаються нове, вирішують проблеми між собою, налагоджують стосунки. Одним словом спілкуються. Без спілкування неможливе повноцінне життя у соціумі. У еру інформаційних технологій розробники намагаються максимально покращити якість спілкування. У результаті цих старань ми маємо такі інформаційно-комунікативні ресурси, як соціальні мережі. Інтернет сайти, які докорінно змінили формат спілкування. У науковому світі ведеться безліч дискусій, щодо їх користі чи шкоди. Чи дійсно соціальні мережі повністю замінюють спілкування у реальному світі і як сильно люди звикли до них?

Безумовно соціальні мережі дуже зручний спосіб спілкування, який розширює кордони, ламає рамки обмежень. Знайти або познайомитись з будь-якою людиною вже зовсім не проблема. Упорядкувати роботу з колегами займає набагато менше часу, ніж раніше. Але побічним ефектом всіх цих зручностей є те, що люди проводять забагато часу в Інтернеті. Дослідження авторитетних університетів всього світу доводять, що більше половини людей засиджуються у всесвітній павутині набагато більше, ніж планували, а 40% користувачів взагалі ніколи не виходять з так званого "онлайну". Проблеми бачаться ще й в тому, що навіть при зустрічі з друзями або близькими людьми багато хто не залишає можливості перевірити свою сторінку. Діти шкільного віку проводять більшу частину часу за комп'ютером. Це заважає соціальному розвитку дитини та сприяє відчуженню від реального світу. Цікаво, що дуже активні користувачі соціальних мереж в реальному житті часто зовсім інші, ніби в Інтернеті — одна людина, а за межами зовсім інша. Вся справа в тому що у живій розмові є не тільки обмін інформацією, а й візуальний контакт, міміка, жести. Все те живе, що відсутнє у соціальних мережах стає незрозумілим, людина просто відвикає дивитись в очі, бачити почуття та так само відповідати. Губиться сама навичка спілкування наживо. Насправді ж коли ми знаходимось вдома, в комфортних безпечних умовах, і спілкуємось в Інтернеті ми підсвідомо звикаємо до цих умов. По суті обмін інформацією відбувається, навіть є певний зв'язок з реальним світом. До того ж ніхто не

змусить спілкуватися з неприємною людиною, ніхто не буде сварити або повчати, бо лише один натиск на клавішу вирішить всі ці проблеми і неприємна людина або розмова залишаться у минулому. Людина знаходиться в зоні свого комфорту, який просто так не здатна покинути. Особливо це відгукується на дітях. Без комп'ютера вони відчують себе дуже знервовано, стають замкнутими, не можуть знайти спільної мови з батьками. Також треба чітко розуміти, що самі соціальні мережі не породжують всіх "мінусів". В основному це результат поведінки і відношення самої людини, а мережа лише дає можливість вести себе певним чином. Це зовсім не означає, що треба повністю обмежити користування мережами. Все ж таки у наш час вони надають неабияку інформаційну допомогу, і що важливо дуже оперативно. Це значить, що користування повинне бути в міру. Для роботи чи для задоволення не має суті. Важливо те, щоб вони були приємним доповненням у вашому житті, а не життя до них. І ніколи не варто забувати про приємну бесіду з товаришем за чашкою кави.

Стеценко Н.

ХНПУ ім. Г.С. Сковороди

ЗНАЧЕННЯ ФІЛОСОФІЇ ДЛЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У перекладі з грецької мови «філософія» – любов до мудрості. Любити мудрість... Що це означає? Навіщо? Для чого? А чи можна навчити людей любити мудрість? А що таке мудрість? Виникає безліч питань, на перший погляд, дивних для звичайної людини... Почну з того, що філософія – це мета наука, вона найголовніша! «Я мислю, отже я існую» – стверджував Р. Декарт. До професії Вчителя я ставлюсь з глибокою повагою і любов'ю, тому мені хочеться поміркувати про значення філософії в педагогічній діяльності. Німецький філософ, психолог К. Ясперс стверджував, що філософія починається з дитячих питань. Так, як це не дивно, але саме дитина здатна створити філософське питання. Доросла людина знаходиться у світі культурних стереотипів: це зручно, а інше – ні. А дитині зручно все. Варто згадати дитячий вірш В. Котова «Почемучка». «Почему звенит струна, почему у кошки глазки...? И еще я не пойму, почему я почемучка?»

Маленька особистість може задати незручне питання і зовні дуже просте, але коли пробуєш відповісти на нього, розумієш його неймовірну складність. А діти – це початок людства, це квіти нашого життя. Говорять, що філософія починається з допитливості. Складні питання – виникають із простих. У колі відомих філософів, говорячи про критерії етики, моралі, вони зможуть зрозуміти один одного. Але все це потрібно донести і пояснити звичайній людині. Це і є проблема та завдання справжнього філософа. Доктор філософських наук М.М. Міронов вважає: «філософія повинна прояснити людський мозок. І людина, яка незрозуміло говорить, за великим рахунком, не може вважати себе філософом.» Я теж погоджуюсь з цим твердженням.